

ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ

1/2015

гр.София, 10 юли 2018 год.

Върховният касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска и Търговска колегия, в съдебно заседание на 17 май 2018 година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС и
ПРЕДСЕДАТЕЛ на Гражданска колегия:
СВЕТЛА ДИМИТРОВА

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС и
ПРЕДСЕДАТЕЛ на Търговска колегия:
ДАРИЯ ПРОДАНОВА

ПРЕДСЕДАТЕЛИ
на ОТДЕЛЕНИЯ:
ВАНЯ АЛЕКСИЕВА
ТОТКА КАЛЧЕВА
ЕМАНУЕЛА БАЛЕВСКА
БРАНИСЛАВА ПАВЛОВА
МАРИЯ ИВАНОВА

ЧЛЕНОВЕ:

1. ЖАНИН СИЛДАРЕВА	11. ДИЯНА ЦЕНЕВА
2. СТОИЛ СОТИРОВ	12. СВЕТЛАНА КАЛИНОВА
3. ТАТЯНА ВЪРБАНОВА	13. ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА
4. МАРГАРИТА СОКОЛОВА	14. СНЕЖАНКА НИКОЛОВА
5. БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ	15. МАРИО ПЪРВАНОВ
6. СВЕТЛА ЦАЧЕВА	16. ЕМИЛ МАРКОВ
7. РАДОСТИНА КАРАКОЛЕВА	17. КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА
8. ВЕСКА РАЙЧЕВА	18. ЕМИЛ ТОМОВ
9. ПЛАМЕН СТОЕВ	19. АЛБЕНА БОНЕВА
10. ЗЛАТКА РУСЕВА	20. СВЕТЛА БОЯДЖИЕВА

21. ЖИВА ДЕКОВА	41. ВЛАДИМИР ЙОРДАНОВ
22. МИМИ ФУРНАДЖИЕВА	42. КОСТАДИНКА НЕДКОВА
23. КАМЕЛИЯ МАРИНОВА	43. ГЕНИКА МИХАЙЛОВА
24. ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА	44. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ
25. ВАСИЛКА ИЛИЕВА	45. ДАНИЕЛА СТОЯНОВА
26. ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА	46. ГЕРГАНА НИКОВА
27. ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА	47. ПЕТЯ ХОРОЗОВА
28. ИЛИЯНА ПАПАЗОВА	48. МАЙЯ РУСЕВА
29. ЗОЯ АТАНАСОВА	49. АННА БАЕВА
30. ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ	50. ВЕРОНИКА НИКОЛОВА
31. ВЕСЕЛКА МАРЕВА	51. НИКОЛАЙ МАРКОВ
32. БОРИС ИЛИЕВ	52. ЕВГЕНИЙ СТАЙКОВ
33. БОНКА ЙОНКОВА	53. СВЕТЛА ЧОРБАДЖИЕВА
34. КРАСИМИР ВЛАХОВ	54. ЕРИК ВАСИЛЕВ
35. ДИАНА ХИТОВА	55. ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА
36. БОЯН ЦОНЕВ	56. КРИСТИЯНА ГЕНКОВСКА
37. ИРИНА ПЕТРОВА	57. ВАНЯ АТАНАСОВА
38. МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА	58. АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ
39. РОСИЦА БОЖИЛОВА	59. ЛЮДМИЛА ЦОЛОВА
40. ДРАГОМИР ДРАГНЕВ	60. МАДЛЕНА ЖЕЛЕВА

при участието на секретаря Аврора Караджова
постави на разглеждане тълкувателно дело № 1 по описа за 2015 г.
на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии
докладвано от съдия ЕМАНУЕЛА БАЛЕВСКА и съдия КОСТАДИНКА
НЕДКОВА

Тълкувателното дело е образувано на основание чл. 128, ал.1 ЗСВ с
разпореждане от 14.10.2014 год. на Председателя на ВКС по предложение на
Омбудсмана на Република България, допълнено с разпореждане от
12.10.2015 год. с основание чл. 292 ГПК, за постановяване на тълкувателно
решение във връзка със следните правни въпроси, противоречиво
разрешавани от съдилищата:

**1. Допустимо ли е насочване на изпълнението върху движима вещ,
предмет на особен залог, срещу трето лице, придобило вещта след
вписването на договора за особен залог, и има ли то положението на
залогодател по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗОЗ (редакция до ЗИД ЗОЗ, ДВ.**

бр. 105/2016 год. , в сила от 30.12.2016 год.), ако разпореждането с вещта не е вписано по неговата партида?

2. Оригинерен или деривативен способ на придобиване на собственост върху имота е продажбата на недвижим имот като част от заложено по реда на ЗОЗ (редакция до ЗИД ЗОЗ, ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.), търговско предприятие и съответно дали с извършване на проданта по реда на ЗОЗ се погасяват наложени възбрани и / или вписани ипотечи върху имота?

3. След извършване на публична продан на недвижим имот, подлежат ли на заличаване възбраните, вписани върху имота преди началото на публичната продан?

Общото събрание на Гражданската и Търговска колегии за да се произнесе по така поставените въпроси, съобрази:

По поставения първи въпрос:

Залогът се погасява, когато третото лице придобие права върху заложено имущество, по сделка, извършена от залогодателя в кръга на обикновената му дейност по занятие - чл. 7 ЗОЗ (в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.) или ако е извън този кръг, но е извършена със съгласието на кредитора – чл. 8, ал. 2, т. 2 ЗОЗ (в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.).

Противоречивата практика на съдилищата обхваща единствено хипотезата, при която разпоредителната сделка е извън обикновената дейност по занятие на залогодателя и за нея няма съгласие на заложния кредитор в редакцията на ЗОЗ до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год. Спорно е, дали заложното право е противопоставимо на приобретателите на заложена движима вещь (първи и последващи), ако прехвърлянията са след вписване на залога само по партида на залогодателя – страна по договора за особен залог, без откриване и вписване по партиди на приобретателите (първи и последващи). Нееднозначно се разрешава и въпросът, дали ако третото лице – приобретател има положението на залогодател по см. на чл. 13, ал. 1 ЗОЗ (в посочената редакция на закона), но прехвърлянето на вещта не е вписано по неговата партида в Централния регистър на особените залози (ЦРОС), е допустимо изпълнение срещу заложена вещь по реда на ЗОЗ (в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.). Тук противоречието в практиката е ограничено до това, дали по реда на чл.

521 ГПК съдебният изпълнител при осъществяване на мерки на принуда по ЗОЗ (в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.) може да иземе вещта от трето лице, придобило вещта след вписване на договора за особен залог, когато разпореждането с вещта не е вписано по неговата партида в ЦРОЗ.

В една част от съдебната практика се застъпва разбирането, че трето лице, придобило движима вещ, предмет на договор за особен залог, след вписване на договора в Централния регистър на особените залози, има положението на залогодател по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗОЗ, ако е придобило вещта от вписан залогодател или ако е знаело към момента на придобиването за учредяването на особения залог върху вещта, въпреки липсата на вписване на залога по партида на праводателя му в ЦРОЗ, но изпълнение по реда на ЗОЗ е недопустимо срещу третото лице – приобретател на заложената вещ.

Според второто становище в практиката, всяко трето лице, придобило движима вещ, предмет на договор за особен залог, след вписване на договора в ЦРОЗ, има положението на залогодател по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗОЗ, независимо дали придобиването на права върху заложеното имущество е вписано по партидата на приобретателя, като е допустимо изпълнение върху заложената вещ по реда на ЗОЗ.

ОСГТК намира за правилно първото разрешение, предвид следните съображения:

Приобретателят придобива правата върху заложеното движимо имущество, обременени със залога, и има положението на залогодател, ако залогът може да му бъде противопоставен – чл. 13, ал. 1 ЗОЗ (в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.). Особеният залог върху движима вещ не може да се противопостави на трети лица, ако не е вписан в ЦРОЗ по партидата на залогодателя - чл. 12, ал. 1 ЗОЗ (в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.). Противопоставимостта на заложеното право, с което е обременена движимата вещ, на третото лице - приобретател на вещта, е свързана с даване публичност на това право - при реалния залог с предаване на държането на вещта, а при особения залог – чрез вписване на залога в ЦРОЗ по партидата на залогодателя – праводател, тъй като при особения залог предаването на държането на вещта не е част от фактическия му състав.

До приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год., вписването не е елемент от фактическия състав на особения залог; извършва се по персоналната система (партидата се открива по името на залогодателя, а не се води по вещта) и се ползва с оповестително действие само спрямо третите добросъвестни лица относно вписаните обстоятелства. Именно оповестителното действие на вписването стои в основата на противопоставимостта на вписаните обстоятелства на третите добросъвестни лица. Добросъвестно по см. на чл. 30, ал. 1 ЗОЗ е това трето лице, което не знае за подлежащото на вписване обстоятелство преди вписването му.

Субективните предели на действието на вписването в ЦРОЗ обхваща само третите добросъвестни лица и не се разпростира по отношение на третите недобросъвестни лица - лицата, които знаят за подлежащото на вписване обстоятелство, въпреки че то не е вписано. Спрямо последните, с оглед знанието им за залога върху вещта, това подлежащо на вписване обстоятелство е противопоставимо и без да е вписано. Доколкото недобросъвестността (знанието на обстоятелствата) не се предполага, заложният кредитор на основание чл. 154, ал. 1 ГПК носи тежестта за доказването ѝ при редакцията на ЗОЗ до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год.

Предвид изложеното по-горе, когато извън случаите на чл. 7 ЗОЗ или на дадено съгласие от заложния кредитор по чл. 8, ал. 2, т. 2 ЗОЗ в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год., трето лице придобива от залогодателя движима вещ, предмет на вписан особен залог, заложното право му се счита известно с оглед чл. 30, ал. 1 ЗОЗ и следователно противопоставимо по чл. 12, ал. 1 ЗОЗ, поради което движимата вещ се придобива обременена със залога и лицето има положението на залогодател, съобразно чл. 13, ал. 1 ЗОЗ (в посочената редакция на закона). В тази хипотеза ирелевантно е дали залогът е вписан и по партидата на третото лице, което придобива вещта, защото противопоставимостта на заложното право спрямо него се преценява към момента на прехвърлянето и произтича от вписване на обстоятелствата относно залога по партидата на неговия праводател (първоначалния залогодател – страна по договора за залог), по която е могъл да направи справка.

При следващо прехвърляне обаче на заложената вещ от приобретателя без залогът да е вписан по негова партида в ЦРОЗ по чл. 26, ал. 2, т. 4 ЗОЗ (редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от

30.12.2016 год.), заложното право не е противопоставимо на последващия приобретател, ако той е добросъвестен (не знае за залога), тъй като вписванията са по персоналната система и последващият приобретател няма как да узнае, че вещта е обременена със заложно право, доколкото не се води партида по вещта, а партида на праводателя му не е открита. Ако обаче към момента на придобиването последващият приобретател е знаел, че вещта е обременена със залог, т.е. е бил недобросъвестен, същият придобива вещта обременена със заложното право, въпреки липсата на вписване в регистъра, тъй като оповестителният ефект на вписването е само по отношение на третите добросъвестни лица. Доказването на недобросъвестността (на знанието на третото лице, че вещта е обременена със залог) е в тежест на заложния кредитор.

В случаите, когато заложната вещь е придобита от трето лице необременена от заложното право, последицата е, че заложният кредитор не може да се удовлетвори от цената на заложеното имущество, но той има право да се удовлетвори от заместващата облага, съответно от насрещната престация - полученото от залогодателя срещу отчуждаването на заложеното имущество, или от равностойността им, съобразно чл. 10, ал. 1, т. 1- т. 3 ЗОЗ (редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.).

В случай на неизпълнение на обезпеченото с особен залог задължение заложният кредитор може да пристъпи към изпълнение върху заложеното имущество - чл. 32, ал. 1 ЗОЗ (редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.). В чл. 37 ЗОЗ (редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.) е уредено правото на заложния кредитор да продаде от свое име и за сметка на залогодателя заложеното имущество след изтичане на две седмици от вписването, че е пристъпил към изпълнение. Последиците от проданта са както при публична продажба на движима вещь - купувачът придобива вещта на оригинално основание, с оглед препращащата към правилото на чл. 482 ГПК разпоредба на чл. 37, ал. 4 на ЗОЗ, ако залогодателят не е собственик на вещта. Този ефект на продажбата по реда на ЗОЗ изисква държането на вещта от заложния кредитор.

За да се изпълни по реда на ЗОЗ (редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.), е необходимо заложният кредитор да впише пристъпване към изпълнение спрямо лицето, собственик към този момент на заложеното имущество и да извести залогодателя за започване на изпълнението. Когато залогодателят не окаже необходимото

съдействие за изпълнение върху заложеното имущество или за запазването му, зложният кредитор въз основа на пряко изпълнително основание – извлечение от регистъра за вписано обезпечение и за започване на изпълнението, може да поиска от съдебния изпълнител предаване на заложеното имущество по реда на чл. 521, ал. 1 ГПК, което се отнема принудително и се предава на вискателя - изпълнява се притезание за предаване на движими вещи (т.нар. мерки на принуда). Изпълнителен лист за предаване на вещта може да се издаде в полза на зложния кредитор срещу вписан в ЦРОЗ залогодател въз основа на издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 417, т. 4 ГПК. И в двата случая, изпълнението на притезанието за предаване на вещта не може да бъде насочено срещу лице, различно от посоченото в изпълнителното основание, тъй като неговите субективни предели не се разпростират върху трети лица - приобретатели на вещта. Доколкото притезанието, което се изпълнява, е за предаване на движима вещь, съгласно чл. 521, ал. 2 вр. с ал. 1 ГПК, ако движимата вещь не се намира у длъжника, тя не може да се отнеме принудително от трето лице, което я държи, а длъжникът дължи нейната равностойност. Ето защо, както въз основа на извлечението от регистъра, в което е вписано пристъпване към изпълнение спрямо началния залогодател, така и въз основа на издадена срещу него заповед за изпълнение по чл. 417, т. 4 ГПК и изпълнителен лист за предаване на вещта, съдебният изпълнител не може да проведе изпълнение срещу третото лице - приобретател на вещта и да я изведе от него по реда на чл. 521 ГПК.

По изложените съображения, ОСГТК приема, че:

Трето лице, придобило движима вещь, предмет на договор за особен залог, след вписване на договора в Централния регистър на особените залози, има положението на залогодател по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗОЗ (редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.), ако е придобило вещта от вписан залогодател или ако към момента на придобиването на вещта е знаело за учредения върху нея особен залог, независимо от липсата на вписване на залога по партида на праводателя му в Централния регистър на особените залози. Не е допустимо насочване на изпълнение по реда на ЗОЗ (редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.) върху движима вещь, предмет на особен залог, срещу трето лице - приобретател на тази вещь, което има положението на залогодател по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗОЗ (при посочената редакция на закона), ако разпореджането с вещта не е вписано по неговата партида в Централния регистър на особените залози.

По поставения втори въпрос:

Противоречивите становища на съдилищата са свързани с хипотези, при които предмет на договора за особен залог е търговско предприятие, с активи недвижимо имущество и заложникът кредитор е предприел извънсъдебно (частно) удовлетворяване на вземането си по реда на чл. 37, ал. 4 ЗОЗ (редакция до приемането на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.) по отношение на недвижим имот, като част от заложеното по ЗОЗ имущество на търговското предприятие, както и с въпроса дали, аналогично на хипотезите по чл. 175, ал. 1 ЗЗД, е налице погасителен ефект по отношение на наложени възбрани и/или вписани ипотечи на такъв недвижим имот.

Според едно от приетите в съдебната практика разрешения продажбата на недвижим имот като част от търговско предприятие по реда на ЗОЗ е деривативен способ за придобиване на вещното право, като с извършване на продажбата не се погасяват нито учредените ипотечи, нито наложените възбрани, тъй като продажбата по ЗОЗ няма характера на публична продажба.

Според второто становище на съдебната практика продажбата по реда на ЗОЗ е оригинален способ за придобиване на вещни права по арг. на чл. 482 ГПК, към която препраща разпоредбата на чл. 37, ал. 4 ЗОЗ (редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год. , в сила от 30.12.2016 год.), като се поддържа, че извършването на продажбата по реда на ЗОЗ от заложникът кредитор води до погасяване на всички ипотечи, вещни права и възбрани на имота, тъй като продажбата по ЗОЗ от заложникът кредитор е своеобразно принудително изпълнение с последици, съпоставими на публичната продажба по ГПК.

Общото събрание на Гражданската и Търговска колегии на ВКС приема за правилно първото становище по следните съображения:

Производството по чл. 32 и сл. 303(редакция до ЗИД ЗОЗ, ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.) е специално уредено производство за извънсъдебно удовлетворяване на заложникът кредитор, различно от индивидуалното принудително изпълнително производство по ГПК и от универсалното принудително производство по несъстоятелност по ТЗ. С разпоредбата на чл. 32, ал. 1 ЗОЗ, при неизпълнение на обезпеченото вземане, законодателят предоставя на заложникът кредитор възможност сам да пристъпи към изпълнение като продаде заложеното имущество, без да въвежда конкретни изисквания към начина, по който следва да бъде

извършена продажбата (време, срокове, субекти) в т. ч. и по отношение определяне на цената на същото.

В ЗОЗ (редакция до ЗИД ЗОЗ, ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.), принципно не е предвидена възможността за налагане на особен залог върху недвижим имот, но с разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 6 и чл. 21 ЗОЗ (в посочената редакция) е уреден залогът на търговското предприятие, дефинирано от чл. 15 ТЗ като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, което без съмнение предполага и възможността да се притежават и вещни права върху недвижими имоти.

Към изискванията за валидност на договора за особен залог на търговско предприятие е предвидена само писмената форма с нотариална заверка на подписите. Изискването, наред с писменото съгласие на търговеца, да е налице и взето решение за учредяване на особен залог по чл. 262п ТЗ, касае сключените договори при действието на новите действащи правила – т.е. след влизане в сила на ЗИД ЗОЗ, приет с ДВ. бр. 105/ 2016 го. в сила от 30.12.2016 год.

Подлежащите на вписване обстоятелства в ЦРОЗ, съгласно чл. 26, ал. 1 ЗОЗ (в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ.бр.105/2016 год.), касаещи залог на търговско предприятие се вписват и в търговския регистър по делото на залогодателя – търговец (арг. чл. 21, ал. 2 ЗОЗ), за да бъде договорът за залог на търговско предприятие противопоставим на трети лица, придобиващи права върху активи на заложеното предприятие.

Когато в търговското предприятие, предмет на особен залог са включени вещни права върху недвижим имот, съгласно разпоредбата на чл. 22а ПВп (изм. ДВ. бр. 92/2014 год.) вписването на залога в търговския регистър се нанася по персоналната партида на залогодателя, а когато в залога са посочени като елементи на търговското предприятие вещни права върху недвижими имоти, вписването се нанася и в помощните партиди на имотите. Вписването на актовете относно залог върху търговско предприятие се извършва по разпореждане на местно компетентния съдия по вписванията, чрез подреждане в книгата по чл. 33, б „д“ на удостоверенията за вписване на залога в търговския регистър, с всички последици на оповестителното действие, които законът придава на съответното вписване.

При неизпълнение на вземане, обезпечено с особен залог на търговско предприятие, заложният кредитор има правото да избере да се удовлетвори от цялото търговско предприятие като съвкупност или от отделните негови елементи, като в последната хипотеза същият е длъжен да посочи точно кои

елементи от заложеното предприятие ще продава чрез вписване на предприето пристъпване към изпълнение в регистъра.

Принудителното удовлетворяване на заложния кредитор, включително при удовлетворяване от отделни елементи на заложеното предприятие по реда на ЗОЗ, става чрез продажба на недвижимия имот съгласно правилата на чл. 183 и сл. ЗЗД. Заложният кредитор продава от свое име, за сметка на залогодателя недвижимия имот и има право да получи цената на заложеното имущество до размера на вземането си – арг. чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗОЗ (в редакцията до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год.). Договорът за продажба на недвижим имот като двустранна сделка безусловно съставлява деривативен способ за придобиване на вещни права, именно поради което следва да бъде сключен в нотариална форма - чл. 18 ЗЗД, като форма за валидност, гарантираща, съгласно чл. 24 ЗЗД настъпването на вещно-правния ефект със самото сключване на сделката.

Продажбата по реда на ЗОЗ (редакция до ЗИД ЗОЗ, ДВ. бр. 105/2016 год. , в сила от 30.12.2016 год.) е съпоставима с продажбата, извършена от синдика при осребряване масата по несъстоятелността при пряко договаряне - чл. 718 ТЗ, в която хипотеза няма съмнение относно деривативния характер на сделката, след като съгласно чл. 718, ал. 4 ТЗ купувачът придобива само правата, притежавани от длъжника в несъстоятелност.

Аргументите на тезата, че продажбата на недвижим имот като елемент от търговско предприятие, предмет на особен залог е оригинален способ за придобиване на вещни права от купувача, се базира на буквалното тълкуване на чл. 37, ал. 4 ЗОЗ (в редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр.105/2016 год.), с която аналогично на публичната продан по ГПК на чужда движима вещ се приема, че проданта се стабилизира, въпреки, че залогодателят не е собственик на разпоредената вещ. Тези съображения не биха могли да бъдат възприети, доколкото не може по тълкувателен път да бъде преодоляно закономото изискване за форма за действителност на сделката, с която се прехвърлят вещни права. Императивно формулираното изискване на чл. 18 ЗЗД гарантира настъпване на вещно-правния ефект на продажбата, но само ако заложният длъжник е собственик на разпоредената вещ - недвижимия имот, елемент на търговското предприятие с учреден особен залог. Нормата, към която препраща ЗОЗ, е тази на чл. 482 ГПК. С тази разпоредба публичната продан на движими вещи се дефинира като оригинален способ за придобиване на правото на собственост, тъй като собствеността се придобива независимо от това дали е принадлежала на длъжника. Тази процесуално-правна конструкция почива на материално-правната уредба по

чл. 78, ал. 1 ЗС, което правило не може да бъде прилагано по аналогия при разпорежданията с недвижим имот. Публичната продажба на недвижим имот, съгласно изричната норма на чл. 496 ГПК, не може да се приравни по последици на публичната продажба на движимите вещи по редица съображения. Публичната продажба на недвижим имот е деривативен способ за придобиване на вещни права, в която насока са дадените задължителни разясненията по т. 2 на ТР № 2 от 26.06.2015 год. по т.д. 2/2013 год. на ОСГТК на ВКС, базирани на принципното разбиране, че купувачът от публична продажба придобива собствеността само ако длъжникът е собственик, тъй като никой не може да прехвърли права, които не притежава.

Разпоредбата на чл. 482 ГПК, към която препраща чл. 37, ал. 4 ЗОЗ (в редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр.105/2016 год.), касае само движими вещи и не може да се приложи за недвижимите имоти при императивната уредба на ГПК относно ефекта на публичната продажба на недвижимите имоти, която еднозначно сочи на деривативния характер на продажбата.

С продажбата на недвижим имот, като елемент на търговско предприятие предмет на особен залог по реда на ЗОЗ, нито учредена ипотека, нито вписаните обезпечителни възбрани се погасяват. Продажбата по ЗОЗ носи всички белези на обикновена, макар и недоброволна продажба, с единствената разлика, че се извършва от заложния кредитор от името на залогодателя - собственик, но за негова сметка. При липсата на по-обстойна законова регламентация по ЗОЗ, извън тази по чл. 40, ал. 1 във вр. с чл. 41 ЗОЗ (в редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год.), а именно, че „присъединени кредитори по право са всички лица, които имат удостоверено в регистъра право върху заложеното имущество“, при продажбата на такова имущество посочените лица участват в разпределение на сумите, като се погасяват само обезпечените права по ЗОЗ със заложеното имущество.

Не може да се приеме, че същите последици може да има и по отношение на наложените ипотеки и възбрани като обезпечение на иска преди вписване на предприето от заложния кредитор пристъпване към изпълнение по реда на ЗОЗ. Същите имат за цел обезпечаване и/или гарантиране удовлетворяване на вземанията на трети лица - кредитори на залогодателя, които нямат учреден особен залог. Законодателят в чл. 32а ЗОЗ, приет с ДВ. бр. 105/2016 год., е уредил конкуренцията между изпълнението по ЗОЗ и изпълнението по ГПК като дава приоритет с оглед

времевия момент на вписването по реда на ЗОЗ и общия ред на посочените мерки, определяйки, че започналото принудително изпълнение по ГПК след вписване пристъпване към изпълнение по ЗОЗ не може да е пречка за продължаване на продажбата от кредитора при неизпълнение на задължението, за което е учреден особеният залог.

С новата редакция на чл. 37, ал. 8 ЗОЗ (ДВ. бр.105/2016 год.) изрично е уреден този спорен въпрос в смисъл, че извършената продажба от заложния кредитор погасява само залозите, учредени по реда на този закон, а всички останали обезпечения върху продаденото имущество, както и наложените върху него обезпечителни мерки, се запазват.

С оглед на изложеното, ОСГТК на ВКС приема

Продажбата на недвижим имот като част (елемент) от заложено по реда на ЗОЗ (в редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год.) търговско предприятие е деривативен придобивен способ.

Вписаните ипотeki и възбрани се запазват.

Погасяват се само залозите, учредени по реда на ЗОЗ.

По поставения трети въпрос:

Според едно от становищата, обусловили искането за тълкувателно решение, се приема, че действието на възбраната е по-широко от това на ипотеката, тъй като възбраната осигурява възможност на кредитора, както да се удовлетвори от възбранения имот, така и го запазва в патримониума на длъжника и ограничава последващите разпоредения, за да се обезпечи изпълнението и на други притезания освен паричните. Нормата на чл. 175, ал. 1 ЗЗД намира приложение само за ипотеките и други вещни тежести, каквато не е възбраната.

Според другото становище, се приема, че отказът на съдията по вписванията да заличи вписана възбрана върху имота след извършване на публична продажба е незаконосъобразен, защото по силата на разпоредбата на чл. 175, ал. 1 ЗЗД с извършването на публичната продажба се погасяват и вписаните ипотeki, а тази норма се прилага и по отношение на вписаните възбрани. Когато възбраната върху един недвижим имот е допусната като обезпечителна мярка, нейното заличаване може да бъде поискано от съдията по вписванията след представяне на съдебен акт по чл. 402 ГПК за отмяна на обезпечението. Но дори такъв акт да не бъде постановен, възбраната отпада

по право от момента, в който е възникнало основанието за това. Когато производството по обезпечения иск приключи с влязло в сила решение, по което бъде издаден изпълнителен лист, а впоследствие възбраненият имот бъде изнесен на публична продажба за събиране вземането на вискателя, висящата обезпечителна мярка е неоправдана, тъй като са възникнали основанията за отмяната и заличаването ѝ, макар това да не е сторено изрично.

ОСГТК на ВКС намира за правилно първото становище по следните съображения:

Възбраната на недвижим имот, наложена като обезпечителна мярка по чл. 397, ал. 1, т. 1 ГПК или наложена в хода на образувано производство по индивидуално принудително изпълнение по чл. 451 ГПК и чл. 452, ал. 2 ГПК, се подчинява на правила, установени в ГПК и ПВп. Касае се до акт от категория на тези, за които по закон е предвидено вписване (чл. 4, б. „г“ ПВп). Наложена от съда или в изпълнението възбрана се вписва въз основа на властнически акт на компетентно длъжностно лице или учреждение и не се погасява. Вписването на възбрана има за цел да се даде гласност на подлежащите на вписване актове по начина, предвиден в ПВп. Вписване, отбелязване и заличаване се допуска само за случаите, които са предвидени изрично в законите или в ПВп.

Възбраната на недвижим имот може да бъде заличена съгласно чл. 31 ПВп с „писмено нареждане на учреждениято или длъжностното лице, което е наложило възбраната или пред което е представена гаранцията или обезпечението“ или „по искане на заинтересования със заявление, към което прилага удостоверение от надлежното учреждение, че вписването може да се заличи“.

Възбраната върху недвижим имот като обезпечителна мярка по чл. 397, ал. 1, т. 1 ГПК е насочена към осигуряване на възможността за последващо провеждане на принудително изпълнение върху конкретен недвижим имот при успешна искова защита. Тя може да бъде наложена като обезпечение на бъдещ иск или във всяко положение на висящия исков процес до приключване на съдебното дирене във въззивното производство. Като обезпечение на иска възбрана се допуска по всички видове искове - както осъдителни искове за парични вземания, така и по иски за производство, по които ищецът е упражнил правото си на защита на конкретно свое притезателно или потестативно материално право.

Възбраната, наложена в изпълнителното производство по чл. 449, ал. 2 ГПК, има за цел да препятства длъжника при насочено принудително изпълнение по отношение на негов недвижим имот, да извърши действия, с които да осуети или затрудни удовлетворяване вземането на вискателя-кредитор.

И в двете хипотези наложената възбраната има един и същ ефект. Тя цели да запази недвижимите имоти на длъжника в неговия патримониум и осигури ефективната реализация на установеното със сила на пресъдено нещо, изпълнителна сила или конститутивно действие имуществено право на кредитора (вискател), чрез установената от законодателя с разпоредбата на чл. 453 ГПК непротивопоставимост на последвало наложената възбрана разпореждане или учредяването на вещни права, извършени от собственика на имота. С вписване на възбраната последващите разпореждания на длъжника с възбранения имот са непротивопоставими на вискателя и присъединените кредитори. На тях са непротивопоставими и претенциите на трети лица към възбранения имот, ако исковите молби, с които тези претенции са заявени пред съд, подлежат на вписване, но не са вписани преди вписване на възбраната. Поради това действие на възбраната вискателят и присъединените кредитори по чл. 456 ГПК ще могат да се удовлетворят от цената на имота въпреки последващи разпореждания на длъжника и независимо от основателните претенции на трети лица към възбранения имот.

Наложена обезпечителна възбрана не се погасява, нито се отменя след извършване на публичната продажба на възбранения недвижим имот, тъй като същата брани интереса и на купувача от публичната продажба. Въз основа на постановлението за възлагане купувачът придобива всички права върху закупения имот, които длъжникът е притежавал към момента на вписването на възбраната и на него не може да се противопоставят никакви права на трети лица, които са непротивопоставими на вискателя и присъединените кредитори. Купувачът от публичната продажба „встъпва” едновременно в правното положение, както на длъжника, като придобива неговите права върху имота, така и в правното положение на кредиторите – в смисъл, че на него е непротивопоставимо всичко, което не може да бъде противопоставено на кредиторите. Вписаната възбрана осигурява по –ранна противопоставимост на правото на собственост на купувача по публичната продажба, за времето от датата на вписване на възбраната спрямо лицата, вписали свои актове относно недвижимия имот след този момент, до вписване на постановлението за възлагане.

Възбраната не е вещно право, тя е вещна тежест върху недвижим имот. За разлика от ипотеката, възбраната не дава право на предпочтително удовлетворение, а само обезпечавя възможността за ефективна реализация на принудително изпълнение спрямо възбранения недвижим имот. Наложената възбрана гарантира осребряване на недвижимия имот, но не гарантира удовлетворяване на кредитора в пълен обем, тъй като получената от публичната продан сума подлежи на разпределение между всички кредитори на длъжника, чийто имот е възбранен. От момента на вписването на възбраната длъжникът търпи ограничение на правото си да се разпорежда с вещта, като под страх от наказателна отговорност не може да я поврежда, изменя или унищожава. Съгласно чл. 452, ал. 2 ГПК извършените от длъжника разпореждания с възбранен имот са прогласени от законодателя за недействителни спрямо вискателя, който я е наложил. Ефектът на тази недействителност се изразява в предназначението на възбраната като обезпечителна мярка да „пази имота“ в патримониума на длъжника, за да може по отношение на този имот да се проведе принудително изпълнение въпреки извършеното разпореждане в полза на трето лице.

Действието на вписаната възбрана има по - широк обхват от ипотеката, защото тя осигурява, както възможност кредиторът да се удовлетвори от възбранения имот, фингирайки неговото запазване в патримониума на длъжника, така и ограничава последващи разпореждания, за да се обезпечи изпълнение и на други притезателни права освен парични вземания. Така в т. 7 на ТР № 2 от 26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, дадените задължителни разяснения са в смисъл, че ипотеката, вписана след налагането на възбрана върху имота, не може да ѝ бъде противопоставена. Ипотекарният кредитор по вписаната след възбраната ипотека се удовлетворява като хирографарен, ако няма противопоставима специална привилегия. Кредиторът с по-рано вписаната тежест върху имота е с предимство и в този случай възбраната „надделява“ над ипотеката.

Запазването на наложената обезпечителна възбрана след публичната продан на недвижим имот (в рамките на проведено принудително изпълнение) цели да обезпечи удовлетворяването на признато изпълняемо субективно материално право на всяко лице, имащо качеството кредитор на длъжника, чийто недвижим имот е под възбрана. Притезанието, с което разполага последният, би могло да има за предмет, както паричен, така и непаричен характер. Когато обезпечителната възбрана охранява интереса на кредитор за удовлетворяване на парично вземане чрез изпълнение върху недвижим имот, правото на кредитора е защитено от разпоредбата на чл. 459, ал. 1 ГПК. При осъществяване на публична продан, обезпеченият с

възбрана кредитор е присъединен по право кредитор и припадащата му се сума се запазва по сметката на съдебния изпълнител. При непаричните притезания (правото по чл. 19, ал. 3 ЗЗД, чл. 33, ал. 2 ЗС, чл. 87, ал. 3 ЗЗД или по иска по чл. 108 ЗС и др.) вписаната обезпечителна възбрана има за цел да гарантира изпълнението на неудовлетворените кредитори, чиито потестативни права биха се реализирали в един по-късен момент - с влизане в сила на съдебно решение и настъпване на неговия конститутивен (вещно-правен) ефект.

С т. 5 на ТР № 2 от 26.06.2015 г. по тълк.дело № 2/ 2013 г. на ОСГТК на ВКС се прие, че „всички кредитори, в чиято полза е допуснато обезпечение чрез налагане на запор или възбрана, се считат присъединени вискатели, когато изпълнението е насочено върху предмета на обезпечението. Без значение е дали запорът или възбраната са наложени в обезпечителното или в изпълнителното производство“. С оглед дадените разяснения в мотивната част по приложение на чл. 459 ГПК, в смисъл, че разпоредбата урежда правното положение на кредитор, чието вземане все още не е съдебно потвърдено и систематичното ѝ място, следва да се приеме, че притезанията на кредитори, извън тези по паричните вземания, не се обхващат от приложното поле на цитирания текст на закона. Ето защо, вписаната преди публичната продан обезпечителна възбрана от кредитор, обезпечил непарично притезателни права, не подлежи на заличаване.

Вписаната възбрана в изпълнителното производство преди публичната продан също следва да бъде запазена, тъй като тя би имала своята, макар и по-ограничена по обхват, защитна функция дори в хипотеза, когато към момента на публичната продан длъжникът не е собственик на имота, доколкото не може да се изключи възможността същият имот отново да се върне в патримониума на длъжника и по отношение на същия да се проведе нова публична продан.

Наложената възбрана в изпълнението върху недвижим имот постига своя ефект - забрана за длъжника сам да се разпорежда с вещта, като запазва имота в патримониума му до момента на публичната продан, при която имотът е разпореден не от длъжника, а от съдебния изпълнител. Като изключение, при което вписаната възбрана подлежи служебно на заличаване, е изрично уредената с чл. 494 ал. 2 *in fine* ГПК хипотеза на освобождаване недвижимия имот от изпълнение. Без да отпада самото основание за обезпечение, възбраната следва да бъде заличена по искане на съдебния изпълнител, който е поискал налагането ѝ, като от момента на вписване на заличаването с обратно действие ще се заличат правните

последници на тази възбрана, респ. сключените сделки ще могат да се считат за противопоставими на вискателя по изпълнението - арг. от чл. 453, т. 1 ГПК.

Наложените мерки, които обезпечават иска, не се вдигат след като същият бъде уважен, тъй като съдебното решение, с което се уважава искът, „поглъща“ всички наложени обезпечителни мерки, в т.ч. възбраните. Допуснатото обезпечение на иска се отменя не по волята на ищеца, а само доколкото искът е отхвърлен или производството по делото – прекратено.

Съдържанието на правото на кредитора с наложена възбрана за обезпечаване на изпълнението на парично задължение се заключава в това, той да се удовлетвори от цената на възбранения имот по съразмерност според привилегията и наличието на други вземания. Докато правото на кредитора с наложена възбрана не бъде удовлетворено, възбраната не може да бъде вдигната (заличена). Това право се удовлетворява с плащането по влязлото в сила разпределение на постъпленията от публичната продан.

При извършена публична продан възбраната не може да бъде вдигната и след изплащането на сумите по разпределението, тъй като тя брани интереса на купувача от публичната продан. Когато бъде вписано постановлението за възлагане, то не придобива ред от вписването, но от най-ранно вписаната възбрана от кредитор, който е участвал в разпределението, тъй като всички кредитори, вписали по-късно възбрани, се присъединяват и имат равни права с този, който е вписал най-ранната. Дори отделни разпореждания и иски молби да са вписани по-рано от възбраните на последващите кредитори, те са им непротивопоставими, тъй като последващите кредитори са присъединени по право към този с най-рано вписаната възбрана. Вдигнатата (заличената) възбрана губи своето действие, но действието на останалите незаличени вписвания остава според тяхната поредност. По този начин купувачът от публичната продан, чието постановление за възлагане е вписано последно, би се оказал обвързан от предходните незаличени вписвания, а те може да са разпореждания на длъжника с възбранения имот или уважени иски по иски молби, вписани след първата възбрана, но преди вписването на постановлението за възлагане. При прекратяване на изпълнителното производство при условията на чл. 433, ал. 1 ГПК (редакция до изм. ДВ. бр.86/2017 год.), в ал. 2 (стара) на цитирания текст законодателят изрично вменява задължението съдебният изпълнител да вдигне служебно възбрани и запори, след влизане в сила на постановлението за прекратяване. Установеното правило не засяга правата, които трети лица са придобили преди влизане в сила на постановлението за

прекръпяване въз основа на изпълнителните действия, поради което следва да се приеме, че изключва вдигането (заличаването) на възбраната по извършена публична продан.

Когато производството по обезпечен иск бъде прекратено, било вследствие недопустимост на иска, било поради оттегляне на иска или на отказ от него, наложената възбрана като обезпечителна мярка се явява неоправдана, поради което следва да бъде отменена, защото противозаконно ограничава правната сфера на ответника. В тези случаи отмяната на обезпечителната мярка става по реда на чл. 402 ГПК, а отменената обезпечителна мярка се вдига, след като влезе в сила определението за нейното отменяне.

След влизане в сила на постановлението за възлагане от публична продан, придобилият собствеността купувач и всеки последващ приобретател на имота може да поиска заличаване на вписаната възбрана по изпълнението, ако не му е противопоставима и не брани права.

За правата на трети лица, договаряли относно възбраненото вещно право, от значение е не дали те са придобили правата си след формалното вдигане на обезпечителната мярка, а дали се е осъществило основанието, което налага тя да бъде отменена. Основанието за отмяна на обезпечителната мярка по чл. 402 ГПК действа по право, и то с обратна сила, поради което е без значение кога е било придобито правото на третото лице - дали преди или след възникване на основанието за отмяна на обезпечителната мярка, но това не означава, че вписаната възбрана отпада по право. Когато производството по обезпечения иск бъде прекратено, обезпеченият ищец няма защитим правен интерес, оправдаващ недействителност на извършеното в полза на третото лице разпореждане, поради което правата на последното върху възбранения имот се запазват.

По изложените съображения ОСГТК на ВКС приема

Вписаните възбрани по реда на чл. 397, ал. 1, т. 1 ГПК или наложени в производство по индивидуално принудително изпълнение по чл. 451 ГПК и чл. 452, ал. 2 ГПК не се заличават след провеждане на публична продан на възбранения недвижим имот, освен в изрично предвидените от закона хипотези.

По гореизложените съображения Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен съд

Р Е Ш И:

1. Трето лице, придобило движима вещ, предмет на договор за особен залог, след вписване на договора в Централния регистър на особените залози, има положението на залогодател по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗОЗ (редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.), ако е придобило вещта от вписан залогодател или ако към момента на придобиването на вещта е знаело за учредения върху нея особен залог, независимо от липсата на вписване на залога по партида на праводателя му в Централния регистър на особените залози. Не е допустимо насочване на изпълнение по реда на ЗОЗ (редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год., в сила от 30.12.2016 год.) върху движима вещ, предмет на особен залог, срещу трето лице - приобретател на тази вещ, което има положението на залогодател по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗОЗ (при посочената редакция на закона), ако разпореждането с вещта не е вписано по неговата партида в Централния регистър на особените залози.

2. Продажбата на недвижим имот като част (елемент) от заложено по реда на ЗОЗ (в редакция до приемане на ЗИД ЗОЗ с ДВ. бр. 105/2016 год.) търговско предприятие е деривативен придобивен способ.

Вписаните ипотeki и възбрани се запазват.

Погасяват се само залозите, учредени по реда на ЗОЗ.

3. Вписаните възбрани по реда на чл. 397, ал. 1, т. 1 ГПК или наложени в производство по индивидуално принудително изпълнение по чл. 451 ГПК и чл. 452, ал. 2 ГПК не се заличават след провеждане на публична продажба на възбранения недвижим имот, освен в изрично предвидените от закона хипотези.

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС и
ПРЕДСЕДАТЕЛ на Гражданска колегия:
СВЕТЛА ДИМИТРОВА .....

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС и
ПРЕДСЕДАТЕЛ на Търговска колегия:
ДАРИЯ ПРОДАНОВА .....

ПРЕДСЕДАТЕЛИ

на ОТДЕЛЕНИЯ: ВАНЯ АЛЕКСИЕВА.....

ТОТКА КАЛЧЕВА.....

ЕМАНУЕЛА БАЛЕВСКА.....

БРАНИСЛАВА ПАВЛОВА.....

МАРИЯ ИВАНОВА.....

ЧЛЕНОВЕ:

1. ЖАНИН СИЛДАРЕВА.....	24. ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА.....
2. СТОИЛ СОТИРОВ.....	25. ВАСИЛКА ИЛИЕВА.....
3. ТАТЯНА ВЪРБАНОВА.....	26. ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА.....
4. МАРГАРИТА СОКОЛОВА.....	27. ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА.....
5. БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ.....	28. ИЛИЯНА ПАПАЗОВА.....
6. СВЕТЛА ЦАЧЕВА.....	29. ЗОЯ АТАНАСОВА.....
7. РАДОСТИНА КАРАКОЛЕВА.....	30. ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ.....
8. ВЕСКА РАЙЧЕВА.....	31. ВЕСЕЛКА МАРЕВА.....
9. ПЛАМЕН СТОЕВ.....	32. БОРИС ИЛИЕВ.....
10. ЗЛАТКА РУСЕВА.....	33. БОНКА ЙОНКОВА.....
11. ДИЯНА ЦЕНЕВА.....	34. КРАСИМИР ВЛАХОВ.....
12. СВЕТЛАНА КАЛИНОВА.....	35. ДИАНА ХИТОВА.....
13. ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА.....	36. БОЯН ЦОНЕВ.....
14. СНЕЖАНКА НИКОЛОВА.....	37. ИРИНА ПЕТРОВА.....
15. МАРИО ПЪРВАНОВ.....	38. МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА.....
16. ЕМИЛ МАРКОВ.....	39. РОСИЦА БОЖИЛОВА.....
17. КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА.....	40. ДРАГОМИР ДРАГНЕВ.....
18. ЕМИЛ ТОМОВ.....	41. ВЛАДИМИР ЙОРДАНОВ.....
19. АЛБЕНА БОНЕВА.....	42. КОСТАДИНКА НЕДКОВА.....
20. СВЕТЛА БОЯДЖИЕВА.....	43. ГЕНИКА МИХАЙЛОВА.....
21. ЖИВА ДЕКОВА.....	44. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ.....
22. МИМИ ФУРНАДЖИЕВА.....	45. ДАНИЕЛА СТОЯНОВА.....
23. КАМЕЛИЯ МАРИНОВА.....	46. ГЕРГАНА НИКОВА.....

47. ПЕТЯ ХОРОЗОВА.....	54. ЕРИК ВАСИЛЕВ.....
48. МАЙЯ РУСЕВА.....	55. ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА.....
49. АННА БАЕВА.....	56. КРИСТИЯНА ГЕНКОВСКА.....
50. ВЕРОНИКА НИКОЛОВА.....	57. ВАНЯ АТАНАСОВА.....
51. НИКОЛАЙ МАРКОВ.....	58. АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ.....
52. ЕВГЕНИЙ СТАЙКОВ.....	59. ЛЮДМИЛА ЦОЛОВА.....
53. СВЕТЛА ЧОРБАДЖИЕВА.....	60. МАДЛЕНА ЖЕЛЕВА.....